

Κάποτε, όταν ο Άγιος Βασίλειος ήταν
επίσκοπος στην Καισάρεια, πέρασε από
έκείνα τὰ μέρη με τὸ στρατό του ὁ
σκληρόκαρδος αὐτοκράτορας Ἰουλιανὸς
ὁ Παραβάτης.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως βγῆκαν νὰ τὸν
καλωσορίσουν καὶ
τοῦ προσέφεραν
ἀπὸ τὸ μόνο
φαγητό τους:
τρία κρίθινα
ψωμιά.
Ἐκείνη ἡ
χρονιά
ἦταν πολὺ
δύσκολη,
ἀφοῦ ὅλα
τὰ βόδια τὰ
εἶχε θυσιάσει ὁ αὐτοκράτορας στοὺς
ψεύτικους θεοὺς του.

Ὁ Ἰουλιανὸς θύμωσε πάρα πολύ, ποὺ δὲν τοῦ προσέφεραν πολυτιμότερο φαγητὸ καὶ ἔστειλε ἓνα δεμάτι σανὸ στὸν ἐπίσκοπο τῆς Καισάρειας γιὰ νὰ τὸν προσβάλη. Ἀμέσως μετὰ, βιάστηκε νὰ φύγη, γιατί ἔπρεπε νὰ πολεμήσῃ τοὺς Πέρσες, ποὺ ἀπειλοῦσαν τὴν ἀποδυναμωμένη αὐτοκρατορία μας. Ἀπειλήσε, ὡστόσο, πὼς ἐπιστρέφοντας θὰ τιμωροῦσε ὑποδειγματικὰ τὴν Καισάρεια.

Πέρασαν μήνες. Οί κάτοικοι τῆς
Καισάρειας ἀνησυχοῦσαν γιά τήν
ἐπιστροφή τοῦ Ἰουλιανοῦ. Ὅλοι μαζί
σκέφτηκαν νά συγκεντρώσουν ὅλα τὰ
χρυσάφικα
πού εἶχαν.

Ἔτσι καί ἔκαναν· ὅ,τι εἶχαν
κληρονομήσει ἀπό τοὺς παππούδες καί
προπάππους τους τὰ συγκεντρώσαν καί
τὰ πῆγαν στόν Ἅγιο Βασίλειο καί τοῦ
ζήτησαν νά τὰ χαρίσῃ στόν Ἰουλιανό.

Ἔλπιζαν πώς ἔτσι θά
μαλάκωναν
τῆ σκληρή,
εἰδωλολατρική
καρδιά του.

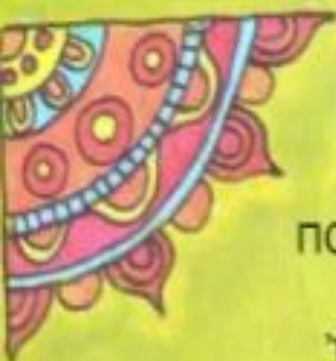

Γὰ τρεῖς ἡμέρες
ἔφερναν καὶ
μάζευαν ὅ,τι
κειμήλιο ἀξίας
εἶχε ὁ καθένας
τους. Ἄλλος
κοσμήματα, ἄλλος
παλιὰ νομίσματα,
καὶ ἄλλος σκεύη.

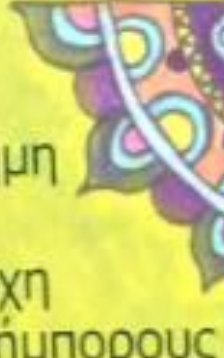
Τὴν τρίτη μέρα
ἄρχισαν νηστεία καὶ παρακλήσεις
στὴν Παναγία Θεοτόκο, τὴν Μητέρα
τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας καὶ στὸν
στρατιωτικὸ Ἅγιο Μερκούριο.

Δὲν εἶχαν προλάβει
νὰ ὀλοκληρώσουν τὴν παράκληση
ὅταν ἔφτασε ἓνας ἀγγελιοφόρος
ποῦ τοὺς ἀνήγγειλε ὅτι ὁ Ἰουλιανὸς
εἶχε σκοτωθεῖ.

Οἱ Καισάρειοι,
γεμάτοι εὐγνωμοσύνη,
ἀποφάσισαν τὰ πῖο
πολλὰ ἀπὸ ὅσα προόριζαν
γιὰ τὸν εἰδωλολάτρη
Ἰουλιανὸ νὰ τὰ χαρίσουν
στὸν Ἅγιο Βασίλειο.

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος
ἔφτιαξε μὲ ὅ,τι τοῦ
πρόσφεραν τὴν περίφημη
Βασιλειάδα·
μιὰ κανονικὴ καὶ ὑπέροχη
πόλη γιὰ ὄρφανὰ κι ἀνήμπορους
καὶ ἔμεινε ἐκεῖ μαζί τους.

Τὰ χρυσαφικὰ ποὺ ἀπέμειναν ἔπρεπε
νὰ τὰ μοιράσουν δίκαια. Μὲ τὴ φώτιση
τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἅγιος Βασίλειος ζήτησε
νὰ ζυμώσουν. Μέσα στὰ ψωμιά,
ποὺ ἦταν κάτι σὰν μικρὲς
γλυκὲς πίττες, εἶπε νὰ βάλουν
τὰ κοσμήματα καὶ τὰ φλουριά.

Ὁ Ἅγιος
Βασίλειος

μοίρασε τὶς
πίττες

στὸν
κόσμο.

Λένε, πώς καθένας, στη πίττα που
έλαβε από τόν Άγιο Βασίλειο, βρήκε δικό
του νόμισμα, ἢ κόσμημα.

Ἔτσι ὅλοι ἔμειναν πολὺ εὐχαριστημένοι
καὶ δόξασαν τόν Θεό, πού τοὺς χάρισε
έναν τέτοιο καταπληκτικό ἐπίσκοπο. Κι
ἐμεῖς ἀπό τότε, κάθε χρόνο τήν πρώτη
Ἰανουαρίου, γιορτάζουμε τήν Θεία Λει-
τουργία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, φτιάχνου-
με βασιλόπιττα καὶ δοξάζουμε κι εὐχαρι-
στοῦμε τόν Χριστό, πού μᾶς χάρισε έναν
τέτοιον Ἅγιο.

